

מסורת הש"ס

[illegible]

נורה אור השלם

1. וְשָׁכַב אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ
וְנָעַלְם מֵעֵינַי אִשְׁתּוֹ
וְנִסְתָּרָה וְהָיָא נִסְתָּמָה וְעַד
אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׁה:
במדבר ה יג
2. אֲשֶׁר בִּשְׁעָרָה יִשׁוּפִנִּי
וְהִרְבָּה פָּצְעֵי חֲנוּם:
איוב ט יז
3. וְעַן יִי אֵת אֵיזֹב מִן
הַשְּׁעָרָה וַיֹּאמֶר:
איוב לח א

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה קדושי כו'
ואע"ג דיס לפרש למה שאמר
דבר שאמר אוקו לדיק:

הגהות מהר"ב
הנשבורג

א] תום' ד"ה איכא דינייהו וכו'
ותני לה דדרב מלכא. ג"כ עין
פרש"י וצמכות דף כא ע"א
בפרש"י ועין ערוך ערך שפוד
וה"ע:

תום' הרא"ש

הוא נפקא לן מזהו ל'
לכות יצאו שבתות ומים
אבות שחן ענבתו את: זאת: וזו (ו)
והקשה הרשב"י ל' לית ליה
ד' שישנאל מתי' דר"ק
ירבומא יא אתא חילי מר
בתבומתו ואם המות
שביאנו. ושנאלא מי דאמר
ל' המדי קדשה על תנא
ונכנס סתם אלא אפי' איה
צריכא ע"ז נ"ל ל' ליהדיה נ"א
מזני תומת מנאמא ולא
אזני למימר דאפי' מין
אזני צריכה דהא קמי' הכא
ממנא חרולת' וז"ל
מתניין דהתם אל איירי
קבידשו ענות אל
קבידשו קדשו דהא ר' א'
שישנאל קבידשו ענות
נמי איירי דהא בתו שבת
למאן קבידשו ענות איירי
דאפי' דהא מית' איה מיה
דאיה מענות דלח הכא
ל' שבתות וקאמר דהר
שאמור אותו צדוק יכשל בו
קבידשו ענות נמי איירי
דאפי' אם פרש מצי' אותו
שאמר אותו צדוק
דשיב קבידשו ענות
יכשל בו ורעו לעשות א"ל
קבידשו ענות מ"מ
דמאר ומנו ונמזר עד
דשנאל שתי שורות אל
לאפוקי מד' ליהדיה נמי
אזני מרהבבבבבבבבבבבבבבבב
מורכב על תיפסא איה אלא
לאפוקי מד' שישנאל ע"ז
פריש תבאריד דהר
כיתנו אל עבד עובדא
ל' אלמא ד' שישנאל אל
קבידשו ענות נמי איירי
ואין איה לומר לית ליה
ל' לשנאל מתי' דיבומא
וסביר ל' שישנאל דהר
קדשו המדי פריש לשנאל
ממשבטות מרוב ומשני ל'
ל' לשנאל מתי' דיבומא

ריחני. מזכרין עליהן בורא עני צמח
 להנאה מועטת היא: **ברתני** ור
משיציה שפי שערוס עד שיקף זקן. ל
 עונשין הוא ומשהקיף זקן ראו להוליד
 להיות אב: **הסחפון** ולא **העליון**.
 צמחו לה קפת זקן אמרו בתחומן
 בלמטה ולא העליון: ה"ג רבי יוסה
 האש הלכן קטן לא חליץ אבל אשה
 צין גדולה צין קטנה: **הלכה** רבי
 יהודה. אולם לא צא עליה משהציבה
 שמי שערות סיכורו לעקור יושאי
 קטנותיה עד שירצה השחור: **שז**
אינה יכולה למאן. דהך ביאה הוו
 להו קדושין גמורין דגדולה היא ובידה
 לקדש עמה וכי פליג כשלל בעל
 ללאחר שגדלה פליג ואפ"ה לר"מ לא
 ממאנת שזינ שהגדילה שעה אחת
 ולא מיחתה כיון אינה יכולה למחות
 וחלו להו קדושין קמאי: **בבא** של
רבי ישמעאל. שהשיאתה אמה כשהיא
 קטנה יתומה ולאחר שילדה באת
 למאן: **והיא.** מיעוטא הוא והכי
 דריש היא אשה סתמא שקדושה
 גמורין היא דמי לא נאנסה אסורה
 לבעלה ויש לך אחרת שאפילו ונתה
 שלא בזונם מותרת לבעל ולבעול
 וזו שקדושה קדוש טעום כגון
 ע"מ שאני כהן והרי הוא ישראל
 וכגון קטנה דאין מעשיה כלום ואמה
 נמי אין בידה לקדשה: **ואפילו בנה**
מורכב בו. דלאו יושאין הוו לעינן
 וזות נמי לא מיתסרה עליה דפנויה
 בעלמא היא ולא אמרינן בעילות
 בעל מעגלה הוו קדושין דקסבר כל
 הבעול דע דעת קדושין הראשונים
 הוא בועל ולא נכתוין לחזור ולקדשה:
חיל: ואפקוה. מבצלה
האחרון שנאשה במיאון זה: **שפי**
שערות שוככות. שיהו ארובות:
שפחות. מתנימין היא בכחכות"ו ואמר
 רב מלביא עליה הלכה כר"א: **בגורית.**
 מתנימין היא עובד כוכבים שמת
 מישראל כיון שהגיע לבלות שומט
 אחת ידו ואמרין וכו' ואמר רב
 מלביא עליה ג' אכזעות לכל רוח:
גבינה. נמי משנה היא בצאן מעמידין
 מפני מה אקרו בגניות העובדי כוכבים
 כו' ואמר רב מלביא עליה מפני
 שהמליקין פניה בצומן חזיר. כל הנך
 לתלמי לא אחא רב מלביא חלי לפרושי
 טעמא למתנימין ואן שיעורא או
 לזאקמי הלכתא אבל גומות שפודי
 ואפר מקלה שמעתא דנפשיה היא
 ורב פפא מחליף שפחות לרב מלביא
 ואפר מקלה לרב מלבי: **קשה** זה רבי
הניניא. אי סלקא דעתך גומות אף
 על פי שאין שערות לא לישתמיט
 בצבוליה הש"ס חד תנא ולאשמועי'
 תינותק שהציאה שמים גומות:
 מן

אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא
גומות ה"א עד שיהו שתי שער
אשר בשערה ישופני והרבה
לפניו רבש"ע שמא רוח פער

ואין טעון צרכה לאחריו
להיות בן סורר ומורה
קודם צ' שערות לאו צר
חמנא אמר ציט ולא הראוי

"ריחני: מתני' תינוק
 או חולצת או מתיבם
 האמורות בתורה וכו'
 שערות חייב בכל מ'
 יראוי להיות בן סורר
 שערות עד שיקוף זק'
 אלא שדברו חכמים
 שהביאה שתי שערות
 יהודה אומר עד שיר'
 תתן חייבת בכל מצו'
 חולצת או מתיבמת ל'
 יוסי דאמר איש כתוב
 גדולה ובין קטנה ק'
 שערות אין אי לא לא
 וכיון דתנא וכן התינוק
 בכל המצות האמורות
 משום דקבעי למתני'
 ומורה תנינא חדא ז'
 סורר ומורה משיביא
 זקן התחתון ולא העל'
 בלשון נקיה אין ה"נ
 דתינוקת קמפרש נמי
 שהביאה כו': א"ר א'
 כרבי יהודה ומורה רנ'
 לאחר שהביאה שתי
 למאן חבריה דרב כה'
 כרבי יהודה ואע"ג
 כהנא לא כך היה
 ישמעאל שבאת לכי'
 מורכב לה על כתפה ו'
 של רבי ישמעאל ב'
 בכייה גדולה בבית חנ'
 אותו צדיק יכשל בו
 אמר שמואל משום ו'
 נתפשה אסורה יהא
 לך אחרת שאע"פ של
 זו שקדושה קדושי
 מורכב על כתפה מממ'
 וגמרו עד מתי הבת כ'
 שערות פרוש ולא ע'
 שתלמידי דרבי חנינא
 יהודה ואע"ג דנבעלי
 אמרה קמיה דר' יוחנ'
 קמיה דרבי יהודה נשי'
 אמר רב חסדא אמר
 השחור ממש אלא כ'
 שוככות וגנאות כמ'
 המקיפות משפה לשפ'
 שיהא בעיקרן גומות
 שערות אמר רב חנינ'
 בלורית אפר מקלה וג'
 שמעתתא רב מלכו ונ'

קשה בה רבי חנינא מ
ת בשתי גומות קמ"ל כד
נעי חנם ^(ט) ואמר רבא א
עברה לפגוד ונתחלף

קדושי מעות. הקשה רי
ואי אתה יכול
ולכא למימר דמתני' דהת
טעות דקתני צהדיא דרבי

שהביאה שתי שערות
וְחִיבֵת בְּכָל מִצְוֹת
תִּינוּק שֶׁהֵבִיא שְׁתֵּי
תֵּת הָאִמּוֹרוֹת בְּתוֹרָה
מִמּוֹרָה⁶ מִשְׁבִּיבֵי שְׁתֵּי
הַתַּחְתָּנוֹן וְלֹא הֶעֱלִיִן
לְשׁוֹן נָקִיָּה יִתְנוּקָת
יִנְיָה יִכּוֹלָה לִמְאֹן⁷ רַבִּי
הַשְּׁחֹר: גַּמְ' וְכִיּוֹן
הָאִמּוֹרוֹת בְּתוֹרָה אִוִּי
הָ לִי לֵאפּוֹקִי⁸ מִדְּרַבִּי
פֶּרֶשָׁה אֲבָל אִשָּׁה בֵּין
ל" דֹּאִי אִיִּיתִי שְׁתֵּי
אִי טַעֲמָא אִשָּׁה כֹּאִישׁ
וְהֵבִיא ב' שְׁעֵרוֹת חֵיִב
בְּתוֹרָה ל"ל וְכִי תִמָּא
רֹאִיו לְהִיּוֹת בֶּן סוֹרֵר
נָא⁹ אִימְתִּי הוּא בֶּן
תֵּי שְׁעֵרוֹת וְעַד שִׁיקֹף
אֲלֵא שְׁדַבְּרוּ חֲכָמִים
לֵא אִיִּידִי דְּפִרִּישׁ מִלִּי
מִלִּי דִּתְיִנוּק: תִּינוּקָת
וְאִי ר' אֲלֵעָזָר הִלְכָּה
יְהוּדָה הַשָּׂאֵם נִבְעֵלָה
רְחוּת שׁוּב אִינְה יִכּוֹלָה
סְכוּר לִמְעַבֵּד עוֹבְדָא
נִבְעֵלָה אָמַר לְהוּ רַב
עֲשֵׂה כְּבָתוֹ שֶׁל רַבִּי
הַמְּדַרְשׁ לִמְאֹן וּבִנְה
תּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה וְדִבְרִי
תֵּת הַמְּדַרְשׁ¹⁰ וּבִכְתָּה
דְּשׁ אָמְרוּ דְּבַר שְׁאֲמַר
עוֹ¹¹ דֹּאמַר רַב יְהוּדָה
יִשְׁמַעְאֵל יוֹהֵאֵל לֹא
תִפְשֵׁה מוֹתֶרֶת וְיִישׁ
נִתְפַּשֵׁה מוֹתֶרֶת וְאִיִּזוֹ
עוֹת שְׁאֵע"פ שְׁבִנְהָ
תְּתוּ וְהוֹלֵכֶת לֵה יוֹנְמִנּוּ
אִנְתָּה עַד שֶׁתִּבְיֵא שְׁתֵּי
דְּעוֹבְדָא רַבִּי יִצְחָק
עוֹבֵד עוֹבְדָא כְּרַבִּי
אֲזַל רַב שְׁמֹן בַּר אֲבָא
אֲזַל רַבִּי יוֹחָנָן אֶמְרָה
הַשְּׁדַר בְּלֵאשׁ וּאֶפְקוּדָה
רַב עֻקְבָּא אֲלֵא שִׁירְבָה
שְׁעֵרוֹת שְׁתֵּי וְעוֹבְדָא

א"ר חלבו אמר רב
ב מלכיו אמר רב
ב ריה דרב איקא ש
בה רב מלכיא רב פפא
מנא מתניתא מלכתא

יורא לא לישתמיט תנא
פילו שתי שערות בגומ
יב בסערה חירף בסעו
לד בין איוב לאיוב

זב.

יה תמניתין דיכמות (דף עז.)
 תו ואם חמותו שמאלו
 טעות והכא איירי בקדושי
 ודאי קטנה נמי איירי שהרי
 למאן הוו קדושי קטנות
 ר' כהנא רחייא דלינה
 תר הבצת שערות וקאמר
 ר' אבון דליק יבשל זו ורעו
 שמעאל בקדושי קטנות נמי
 דיש לפרש למה שאמר (א)
 היינו כעין דבר שאמר
 שהוא אומר בקדושי טעות
 למאן מחמת קדושי קטנות
 קאמר נמנו וגמרו עד מתי
 קטנה עד שצבא (ב) שערות
 נמנו וגמרו לאפוקי מדר' **א**
 לילכא למימר לאפוקי מדרבי
 א רבי יהודה מודה בנצטלה
 גלה שהרי בנה מורכב על
 היה ושמואל דקבר כרבי
 קאמר בפרק המדיר (כתובות
 דף עז.) דשה עתנאי וכנסה סתם
 לא אינה מריבה היינו גט
 היה לשמואל תריה דיימות
 פ' המדיר (כתובות דף עג.)
 ואל ממשניות טובא ומשני
 דבעי למימר דפליג אסתם
 ל דר' ישמעאל לית ליה
 מומות ושמואל לא סבר כר'
 אלא בקדושי טעות אכל
 טעות לא סבר כוותיה אלא
 דימות (דף עז.) ודכריילתין
 מתי הבצת ממאנת עד
 שערות ובפרק מי שמת
 קאמר שמואל בדיא
 ראובן לאפוקי מדרבי יהודה
 נמי בפרק נושאין (יימות)
 דצריך ממאנת מי קא ילדה
 דקאי טעות וכרבי ישמעאל
 ר' אבון בקדושי טעות סבר
 א בקדושי קטנות דלילכא
 איירי התם והא דאמר
 ב"ש (דף עז קט.) ובזהמדייר
 (עב.) קטנה שלא מילנה
 ועמדה ויפסדת לריבה גט
 ועד אלינה מקודשת לראשון
 גט משני היינו גט התורה
 יבנן לריבה גט מראשון
 א אינה יולדה במיאון
א בינייהו שפחות.
 א נמי איכא בינייהו אפר
 וי שמעתתא ומי לה דבר
 דרבי פפא אמר שמעתא
 ויש לומר דה"ק כולוה
 ב מלכא ושמעתיא י' מן
 א ויש מהן רב מלכיו:
 עד

אמר שתי שערות
שערות שאמרו צריך
ה' וגומות אע"פ שאין
ת וגומות רב מלכיו
' ומתניתא רב מלכיא
איכא בנייהו שפחות

ג' גומות אי אשמועין
ז' איכא כה"ג והכתיב
הו בסערה חירף אמר
שיבוהו ויעז ה' את

עין משפט
גר מצוה

[illegible][illegible]